

POSLEDNÍ KÁZÁNÍ

JERZYHO POPIELUSZKA

pronesené v kostele svatých polských bratří mučedníků v Bydgosci, 19 října 1984.

Vítězit dobrem nad zlem znamená zachovávat věrnost pravdě. Pravda je velmi delikátní vlastností našeho rozumu. Touhu po pravdě vštípil člověku sám Bůh. Odtud je v člověku přirozená touha po pravdě a nechť ke lži. Pravda, stejně jako spravedlnost, je spojena s láskou a láska něco stojí. Pravá láska je obětavá, proto něco musí stát. Pravda vždy lidi sjednocuje a spojuje. Velikost pravdy děsí malé, polekané lidi a demaskuje lež. Od věků trvá nepřetržitý boj s pravdou. Pravda je však nesmrtelná a lež hyne rychlou smrtí. Jak řekl zemřelý primas kardinál Wyszyński – není potřeba mnoho lidí mluvících pravdu.

Kristus nevybral mnoho lidí k hlásání pravdy. Pouze slov lží musí být mnoho, neboť lež je malá a kramářská, mění se jako zboží na pultu – musí být stále nová, musí mít mnoho sluhů, kteří podle programu se ji naučí na dnes, na zítra, na měsíc – potom bude znovu školení na násilí v jiné lži. Aby se ovládla celá technika naprogramované lži, k tomu je potřeba mnoho lidí. Tolik lidí není potřeba k hlásání pravdy. Lidé přijdou z daleka, aby hledali slova pravdy – neboť v lidech je přirozená touha po pravdě...

Povinností křesťana je stát za pravdou, i kdyby se mnoho platilo, neboť za pravdu se mnoho platí.

Pouze plevy nestojí nic. Za pšeničné zrna pravdy je třeba někdy zaplatit. Modleme se, aby náš každodenní život byl plný pravdy.

Abychom zvítězili dobrem nad zlem, je třeba se starat o ctnost odvahy. Ctnost odvahy je vítězstvím nad lidskou slabostí, zejména nad strachem. Křesťan si musí být vědom, že se musí bát jenom zrady Krista za pár stříbrňáků jalového klidu. U křesťana nemůže stačit jenom

samotné odsouzení zla, lži, zbabělosti, otroctví, nenávisti, násilí – ale sám musí být pravdivým svědkem, řečníkem a obráncem spravedlnosti, dobra, pravdy, svobody a lásky. O tyto vlastnosti musí odvážně stát pro sebe i pro druhé.

Když křesťan rezignuje z ctnosti odvahy, stane se otrokem. Způsobuje tím největší křivdu sobě, své lidské osobnosti, rodině, práci, národu, státu a církvi, i kdyby byl získán strachem, chlebem nebo vedlejšími ohledy. Ale běda vládcům, kteří chtějí získat občana za cenu zastrašování a otrockého strachu. Jestliže vláda vládne nad zastrašenými občany, snižuje svou autoritu, ochuzuje národní a kulturní život a hodnoty práce. Starost o odvahu musí být v zájmu jak vlády, tak občanů.

Prosíme Krista Pána, zvedající kříž /vzvednutého na kříž – Ukřižovaného/, abychom v každodenním životě ukazovali odvahu v boji o pravé křesťanské hodnoty. Abychom překonali zlo dobrem a zachovali si důstojnost člověka, nesmíme bojovat násilím. Každý projev násilí dokazuje morální méněcennost. Nejlepší a nejtrvalejší boje, které zná lidstvo, jsou boje lidských myšlenek. Nejubožejší, nejkratší je násilí. Idea, která potřebuje zbraň, aby se udržela, odumírá sama. Idea, která se udržuje pouze násilím, je zkreslená. Idea, která je schopna života, si podmaňuje sama. Jdou za ní spontánně miliony. Solidárně udivila proto tak rychle svět, že nebojovala násilím, ale na kolenou s růžencem v rukou, u polních oltářů se domáhala důstojnosti lidské práce, důstojnosti a úcty pro člověka.

O tyto hodnoty volala více, než o každodenní chléb. Modleme se, abychom byli svobodni od strachu, zastrašování, ale především od touhy po odvetě násilí.

JERZY POPIELUSZKO (*1947 – †1984)

Krátký život Otce Popieluszka byl službou Bohu i lidem, Bohu v lidech. V těžkých dobách r. 1980 ho pověřil biskup – sám kardinál Wyszyński – aby nesl Ježíše dělníkům hutí Varšava. Zůstal s nimi. Když nastalo stanné právo, přišli za ním do kostela sv. Stanislava Kostky. Byl s nimi na setkáních, navštěvoval je ve vězeních. Sloužil slovem, které posilovalo. Bylo to slovo moudré, vyvrálé, plné lásky, slovo neotřesitelné víry v solidaritu lidí, v člověka a smysl jeho života plynoucí od Boha. Proto dávalo moc vytrvat. Padl zavražděn těmi, kteří se oddali lži a nenávisti. Byl připraven na všechno. Věděl, že za život je třeba platit. Proto jeho smrt je pro nás mučednickou obětí. Víra nám neomylně říká, že Bůh přijímá takové oběti a že ve svém čase z nich vybude ovoce vyvrálé svobody. Neboť člověk je povolán v Ježíši Kristu k vítězství.

+++++

**„Zůstaň vždy věrný Bohu! .....
A nic nedbej na ubohé posměšky!
Věř, že svatí byli vždy zlému světu
na posměch!
Oni však šlapali
všechny jeho špatné zásady!“**

**„Smutný pohled na lidské bezpráví
ať tě nesráží!
V plánech Božích
i to je na něco!
Přijde jednou den
a budeš svědkem
Boží spravedlnosti!“**

(Služebník Boží, stigmatizovaný PÁTER PIO)

OBRÁCENÍ

Velkou vinou člověka nejsou hříchy, které páchá –
pokušení je mocné a lidské síly jsou malé.

Velkou vinou člověka je, že se může v každém okamžiku obrátit, a nedělá to.

Rabbi Bunam

Chvilka s trpícím Pánem

Pojď blíže, hled' na moji hlavu

„Jak rád bych tě zapálil láskou k té mé ráně na čele.
Rána je to, kterou mi způsobil ostrý trn, dlouhý a
tvrdý, otevřel tepny a žíly a moje krev smývala prach
z mého čela. Jen na tu jednu popatři, ač je jich
nesčetně a otevři pro ni svou hlavu, abych z ní mohl
vypuditi tvé myšlenky, které mi způsobily všechny
rány na hlavě. Co vidíš ve své hlavě?“

„Ó, Pane, odpusť, nehněvej se! Vidím nyní ten svůj
vzdor, nepřátelství, své nelaskavé myšlenky a úsudky o
jiných. Ach, jak mne nyní bolí, že jsem tak zlý, že
myslím raději zlé než dobré. Nebudu již naříkati, ale vděčně
a oddaně se svěřím Tvému vykoupení a chci v Tebe důvěřovati.“

